

[Einer-Jensen.]

Det vil betyde — og det er formodentlig ogsaa Mening, det viser Ændringen under Nr. 12 —, at man i Virkeligheden ønsker Tvangsarbejde. Tager man en understøttet med 2 Kr. om Dagen, 6 Dage om Ugen, faar han altsaa 12 Kr. om Ugen i Understøttelse, plus 20 pCt., det er 14 Kr. 40 Øre om Ugen for at arbejde 48 Timer, det er 30 Øre i Timeløn. Tager man en understøttet med 2 Kr. 50 Øre om Dagen, stiger Beløbet til 37½ Øre i Timen; tager man en understøttet paa 3 Kr., stiger det til 45 Øre. Tager man en af de i alt Fald for Arbejds-mændenes Vedkommende højest understøttede, Familieforsørgere, kan han naa op paa den store Ugeløn af 49 Kr. 40 Øre, det vil sige ca. 61 Øre i Timen.

Jeg tror, at enhver vil indrømme mig, at her er taget saa lidet Hensyn til de arbejdsløse som muligt. Der er slet ikke Tale om, at man søger at skabe Arbejds-glæde, saa man maatte fra Venstres Side paa Forhaand være klar over, at et saadant Forslag kunde fornuftigvis ingen, der holder sig for Øje, at Lovforslaget tilsigter at skabe Værdier, regne med at faa gennemført. Og ogsaa her stiller man jo de uorganiserede nogenlunde lige med de forsikrede. Til Trods for, at de arbejdsløshedsforsikrede sidste Aar ofrede 37 Mill. Kr. i Kontingent, stilles de dog ikke bedre ved Venstres Forslag; den Mand, der har forsømt at forsikre sig, han har den samme Fordel, han skal have 20 pCt. over den forsikringsmæssige Understøttelse i Arbejdsmandenes Arbejds-løshedskasse, og da det Arbejde, der er Tale om her, for langt den overvejende Dels Vedkommende er Arbejde, som Arbejds-mænd bliver beskæftiget med, vil det i Virkeligheden sige, at man næsten opfordrer Folk til at undlade at lade sig arbejdsløshedsforsikre; thi der er jo ikke megen Mening i, at en Mand er Medlem af Arbejds-mændenes Arbejdsløshedskasse og i denne maa betale 2—3 Kr. om Ugen i Kontingent, naar en anden, der ikke har ladet sig forsikre, faar de samme Vilkaar som han, hvad dette Arbejde angaar.

I Ændringsforslaget under Nr. 13 bestemmes det, at den, der ikke tager dette Arbejde, naar det anvises ham, kan ikke mere erholde Understøttelse og skal henvises til Fattighjælp. Hvad Venstre gør her, er i Virkeligheden, synes jeg, dette, at de haaner de arbejdsløse. I Virkeligheden tilbyder man dem her en Sulteløn. Ja, jeg føjer til, at det, man vil indføre, er i Virkeligheden Tvangsarbejde. Jeg maa

derfor stærkt anbefale at forkaste alle Venstres Ændringsforslag.

Fra det konservative Mindretals Side er der stillet forskellige Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene under Nr. 7, 9, 15, 16 og 18. Ændringsforslag Nr. 7 tilsigter at indføre Bestemmelsen om, at Lønnen skal fastsættes 15 pCt. under den Løn, der almindeligvis betales, idet man her foreslaar at overføre Bestemmelsen om Nødhjælpsarbejder i Arbejdsløshedsloven. Jeg beklager, at det konservative Mindretal har opretholdt dette Ændringsforslag, thi hvis man ikke havde gjort det, vilde det sikkert have været muligt at naa til Enighed med det konservative Mindretal om Forslaget. Jeg beklager saa meget mere, at man opretholder dette Ændringsforslag, som vi jo senere skal behandle Lovforslaget om Ændringer i § 31 i Arbejdsløshedsloven, og der foreligger en enstemmig Indstilling fra Arbejdsudvalget, hvor baade Arbejdere, Arbejdsgivere, Kommuner, Landboforeninger og Staten er repræsenteret, i hvilken alle disse er gaaet ind for at søge denne Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven ændret; men til Trods herfor opretholder det konservative Mindretal dette Ændringsforslag. Jeg beklager, at man ikke har kunnet se bort fra formentlig gamle Principper og gaa ind paa den Tanke, som er fremkommet fra Arbejdsudvalget, det sagkyndige Udvalg paa dette Omraade, der enstemmig har anbefalet at ændre denne Bestemmelse.

Hvis man ikke havde opretholdt dette Ændringsforslag, tror jeg, som jeg allerede har nævnt, at det vilde have været muligt at naa til Enighed med det konservative Mindretal om det foreliggende Forslag. Jeg beklager, at dette nu ikke er sket, og jeg maa anbefale, at man ogsaa stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet af det konservative Mindretal.

Knud Kristensen: Ved de Lovforslag angaaende Arbejdsløsheden, som vi i den senere Tid jævnlig har behandlet her i Tinget, har Spørgsmaalet særlig været, hvorledes man skal understøtte, underholde dem, som er kommet ud i den Ulykke, Arbejds-løsheden er. Der kunde maaske være Anledning til ved en Lejlighed som denne ganske kort at undersøge, hvad der er Arbejds-løshedens Aarsag, thi det vilde jo være bedre, om man kunde forebygge i Stedet for at helbrede.

Efter min Opfattelse er der forskellige Aarsager til den Arbejdsløshed, vi har, og til Arbejdsløshed i Almindelighed. Der er